

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010264
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010264.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému I. X., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom obec S., okres V., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre obzvlášť závažný trestný čin zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na 138 písm. j) Tr. zákona z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 17. septembra 2020 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júna 2020 pod sp. zn. 8Tk/1/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, určenom spôsobe jeho výkonu a o uloženom ochrannom dohľade a obmedzení.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku s a vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júna 2020 pod sp. zn. 8Tk/1/2020 bol obžalovaný I. X., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase a na neznámom mieste si bez povolenia od nestotožnenej osoby zadovážil a do momentu jeho zadržania políciou do dňa 22.06.2019 v krabici pri stene v tretej izbe na poschodí rodinného domu v obci Y. č. XX, okres C. bez povolenia prechovával 1 ks náboja s označením 53BXD, pričom podľa záverov doplnenia znaleckého posudku KEU PZ č. p. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8299 sa jedná o streľbyschopný náboj kalibru 7,62x25 Tokarev so stredovým zápalom, pričom z technického hľadiska ide v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení o strelivo podľa § 2 ods. 1 písm. g), ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 odsek 1 citovaného zákona, v priebehu roku 2005 si v tom čase na opustenej stanici v obci S., okres V. bez povolenia zadovážil samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia so zbrúseným výrobným číslom, ktorej legálnym majiteľom až do roku 1992 bol C. X. a ktorú do momentu zadržania políciou do dňa 22.06.2019 obvinený I. X. u seba v mieste bydliska v rodinnom dome č. XXX v obci S., okres V. bez povolenia spolu s nezisteným množstvom streliva do uvedenej zbrane kalibru 7,65 mm Browning prechovával, pričom u uvedenej zbrane ide vzhľadom na odstránené výrobné číslo v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení o zbraň kategórie A, t. j. zbraň zakázanú podľa § 4 odsek 1 písmeno i), ktorú v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona je zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť a v prípade nábojov so stredovým zápalom kal. 7,65 Browning ide v zmysle ustanovení

zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení o strelivo podľa § 2 ods. 1 písm. g), ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 odsek 1 citovaného zákona (skutok pod bodom 1),

a ďalej aj zo spáchania obzvlášť závažného trestného činu zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.06.2019 v čase asi o 03.30 hod. počas konania hasičskej zábavy na ceste pred budovou miestneho Kultúrneho domu v obci R., súpisné číslo XX, okres C. nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia so zbrúseným výrobným číslom pod vplyvom alkoholu bez predchádzajúceho vzájomného konfliktu bezdôvodne namieril na N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. č. XXX pričom po tom, ako mu N. K. povedal: „Prestaň, ja som tvoj kamarát“ a ustupoval pred ním, obvinený I. X. jedenkrát vystrelil do oblasti brucha N. K., ktorý spadol na zem a takto zranený ušiel po chvíli na tanečný parket, kde v dôsledku strelného poranenia poškodený N. K. utrpel priestrel brucha, kde priestrelom došlo k poraneniu orgánu dutiny brušnej - dvanástorníka a orgánu nachádzajúceho sa za dutinou brušnou v tzv. retroperitoneu - pravej obličky, ktoré zranenie bolo sprevádzané nahromadením krvi v dutine brušnej - hemoperitoneu a v oblasti pravej obličky - v retroperitoneu, došlo k zraneniu dôležitých orgánov ľudského tela a to dvanástorníka a obličky, pričom z dôvodu možných krvných strát v oblasti obličky mohlo dôjsť k ohrozeniu života poškodeného N. K., kde predmetné zranenie zanechá trvalý funkčný následok - stratu pravej obličky,

bezprostredne na to zaútočil nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia na N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. č. XXX, ktorý sa snažil pomôcť postrelenému N. K. tak, že na neho v krátkom časovom intervale vystrelil najmenej päťkrát, a to dvakrát do oblasti hrudníka, jedenkrát do oblasti brucha, jedenkrát do pravého kolena a jedenkrát do členkovej časti pravej nohy, dôsledkom čoho utrpel poškodený N. K. strelné poranenie ľavej bránice, strelné poranenia pravej dolnej brušnej steny, strelné poranenie hrudnej srdcovnice, dvojnásobný strelný defekt dolného laloka pravých pľúc, strelný defekt stredného laloka pravých pľúc, strelný defekt dolného laloka ľavých pľúc, kolaps pľúc, anémiu pľúc, ľahkú antrakózu pľúc, strelné poranenie VIII. rebra vpravo, štyri strelné defekty pohrudnice hrudníka, strelné defekty medzirebrových priestorov hrudníka, strelné poranenie žalúdka, sleziny, povlak krvi a žalúdočného obsahu v dutine brušnej, anémiu obličiek a zmliaždenie okružia tenkého čreva, následkom čoho poškodený N. K. utrpel traumaticko - hemoragický šok v dôsledku strelných poranení srdcovnice a pľúc s krvácaním do dutiny hrudnej a navonok, ktorým zraneniam na mieste podľahol,

následne v útoku kontinuálne pokračoval a nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. CZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia, jedenkrát vystrelil do oblasti hlavy I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. XXX, ktorý v tom čase stál za N. K. a do incidentu nijako nezasahoval, následkom čoho sa tento predklonil smerom dopredu, kde obžalovaný ešte jedenkrát vystrelil na poškodeného I. J. do oblasti chrbta, čím poškodenému I. J. spôsobil strelný defekt kože v pravej čelovej oblasti (vstrel), strelný defekt kože v ľavej záhlavovej oblasti (výstrel), splývajúce krvné výrony v mäkkých lebečných pokrývkach, strelné defekty lebky v pravej čelovej oblasti (vstrel) a v ľavej záhlavovej oblasti (výstrel), zlomeniny lebky v pravej čelovej a temenej oblasti, subdurálne a subarachnoidálne krvácanie prevažne vpravo, masívny opuch a pomliaždenie tkaniva mozgu, strelný kanál v mozgovom tkanive smerujúci z pravého čelového laloku do ľavého záhlavového laloku, podkožnú krvnú podliatinu v pravej čelovej oblasti, okuliarovité podkožné krvné podliatiny v okolí oboch očí, strelný defekt v pravej nadlopatkovej oblasti (vstrel) s okolitou podkožnou krvnou podliatinou, podkožnú krvnú podliatinu v pravej lopatkovej a podlopatkovej oblasti, strelný kanál a projektil v svalstve chrbta v pravej lopatkovej a podlopatkovej oblasti (zástrel), kde v dôsledku uvedených zranení došlo k masívnemu opuchu a pomliaždeniu tkaniva mozgu a mozgovomiechového mostu (smrti mozgu) po strelnom poranení hlavy a mozgu - priestrele, následkom ktorých zranení poškodený I. J. po prevoze do nemocnice podľahol,

následne urobil tri kroky smerom k tam stojacemu I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. M., O. XX/XX, ktorý sa všetkému prizeral, pričom obžalovaný I. X. držal v ruke nelegálne držanú samonabíjaciu

pištoľ zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia, ktorú dvíhal v smere od pásu nahor so slovami: „Chceš to dostať aj ty?“, následkom čoho poškodený I. S., vidiac krátko predtým streľbu obžalovaného na poškodených N. K., N. K. a I. J., zo strachu o svoj život uskočil do kríkov, na čo obžalovaný I. X. okamžite vystrelil jedenkrát z uvedenej pištole, v dôsledku čoho I. S. neutrpel žiadne zranenie, pričom následne obžalovaný I. X. utekal po betónovej ceste smerom k predajni COOP Jednota, súpisné číslo XX, v obci R., kde počas úteku ešte minimálne jedenkrát vystrelil doposiaľ nezisteným smerom a následne z miesta činu ušiel (skutok pod bodom 2),

Za tieto trestné činy bol obžalovaný I. X. takto odsúdený:

podľa § 145 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím k § 36 písmeno n) Trestného zákona, k § 37 písmeno h) Trestného zákona v spojení s § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks samonabíjacej pištole zn. CZ, vzor 83, cal. 7,65 mm Browning (skúmaním zviditeľnené výrobné číslo 028549) so zásobníkom, puzdrom a 3 ks nábojníc spolu s 3 ks striel, ktoré pred skúmaním tvorili 3 ks funkčných nábojov cal. 7,65 mm Browning, ktoré boli spolu so zbraňou zaistené dňa 23.6.2019 vydaním veci podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku, osobou I. X., nar. XX.X.XXXX,
- pričom zbraň so zásobníkom a puzdrom sa nachádzajú v úschove na evidencii zbraní, oddelení dokladov, odboru poriadkovej polície, Okresného riaditeľstva PZ Trenčín, Inovecká 5, 911 42 Trenčín.
- 8 ks nábojníc cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopy č. 2,4,5,6,9,10,11,12 v rámci výkonu obhliadky miesta činu v obci R.,
- 2 ks striel cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopa č. 1 a 3 v rámci výkonu obhliadky miesta činu v obci R.,
- 2 ks striel cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopa č. 130 a 140 vykonaním detailnej obhliadky tela pri pitve poškodeného nebo N. K., nar. XX.X.XXXX,
- 1 ks strely cal. 7,65 mm Brownig, zaistená ako stopa č. 1, pri obhliadke tela pri pitve poškodeného nebo I. J., nar. X.X.XXXX,
- 3 ks nábojníc cal. 7,65 mm Browning zo skúšobnej streľby z pištole zn. CZ, vzor 83, cal. 7,65 mm Browning (skúmaním zviditeľnené výrobné číslo 028549)
- 1 ks nábojnice cal. 7,65 mm Browning + 5 ks nábojníc cal. 7,62x54R, zaistených dňa 1.7.2019 ako stopa č. 1 v rámci výkonu domovej prehliadky u I. X., nar. XX.X.XXXX v rodinnom dome S. č. XXX.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1 Tr. zákona s použitím § 78 odsek 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 51 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia ochranného dohľadu.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému N. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX, škodu vo výške 6.381,90 Eur (bolestné), poškodenej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 11.059,78 Eur, všetko do 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku okresný súd poškodeného N. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku bol poškodený D. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX a poškodený I. J., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX, s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor krajskej prokuratúry v neprospech obžalovaného, a to proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému a určenom spôsobe jeho výkonu a takéto odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku podal vo svoj prospech aj obžalovaný.

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor doslovne uviedol nasledovne:

Predmetný rozsudok prvostupňového súdu považujem v časti týkajúceho sa výroku o vine obžalovaného I. X. za zákonný a dôvodný a rovnako tak nemám žiadne výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Nestotožňujem sa však najmä s výrokom o treste predmetného rozhodnutia súdu, ktoré som napadol v zákonnej lehote, dňa 12.06.2020 priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní riadnym opravným prostriedkom, odvolaním v neprospech obžalovaného I. X. a to z dôvodu neuloženia trestu odňatia slobody na doživotie za použitia § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, tak ako to navrhol intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2020. Senát prvostupňového súdu svoje rozhodnutie o neuložení trestu odňatia slobody na doživotie, ale uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému I. X. na hornej hranici trestnej sadzby odôvodnil predovšetkým skutočnosťou, že s poukazom na symptomatické (kriminogénne) faktory, tiež osobnostné a spoločenské (sociálne) faktory, ktoré vyplývajú zo znaleckých posudkov znalcov C.. M. I., C.. a M.. I. S. Y., C., nemal súd jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázanú obligátnu zložku ustanovenia § 47 odsek 1 Trestného zákona a to, že nie je nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Práve naopak záver znalkyne I. Z. R. I. o perspektíve úspešnosti ňou navrhovanej ochrannej liečby, tiež o nebezpečnosti pobytu obžalovaného na slobode v nadväznosti na prípadnú úspešnosť ochrannej liečby, spolu so zjednoteným záverom znalcov C.. M. I., C.. a M.. I. S. Y., C.. o mierne pozitívnej možnosti resocializácie obžalovaného v prípade úspešne absolvovanej ochrannej liečby a následnej abstinencie obžalovaného, je zrejma nádej, že obžalovaného je možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Tento záver podporuje aj skutočnosť, že na obžalovaného doposiaľ nepôobil ten najprisnejší trest aký je možné ukladať páchatelom trestnej činnosti a to nepodmienečný trest odňatia slobody, i keď už bol obžalovaný jedenkrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, avšak v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil. Napokon je podľa názoru súdu potrebné poukázať aj na vyslovene kladné hodnotenia obžalovaného, či už riaditeľom ÚVTOS a NOO Trenčín počas výkonu väzby, ale aj starostom obce S. z miesta bydliska. V rámci zváženia všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, zistenú poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosť a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, je podľa názoru prvostupňového súdu potrebné upriamiť pozornosť na obzvlášť závažný a nenapraviteľný následok spáchaného najzávažnejšieho trestného činu, keď obžalovaný urobil všetko preto, aby spôsobil smrť štyrom mladým ľuďom a len zhodou okolností, ktoré však obžalovaný neovplyvnil, spôsobil smrť dvom z nich. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody na hornej hranici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 25 rokov, ktorý súd aj vzhľadom k súčasnému uloženiu ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou považuje v jeho prípade za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti, pričom na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, keďže súd nedospel k záveru, že so zreteľom na závažnosť trestných činov a mieru narušenia obžalovaného, by bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody s miernejším stupňom stráženia. Súd obžalovanému zároveň uložil trest prepadnutia vecí použitých na spáchanie predmetných trestných činov. S poukazom na znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria súd obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholického liečenia ústavnou formou. Súd obžalovanému obligatórne v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona uložil aj ďalšie ochranné opatrenie a to ochranný dohľad v trvaní 3 roky, ktorý by za súčinnosti probačného úradníka a uloženého obmedzenia spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov mal dopomôcť k náprave obžalovaného, teda k vedeniu riadneho života. Takto uložený trest podľa názoru súdu svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu

v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku je dostatočným trestom. S uvedeným výrokom o treste ako aj s argumentáciou súdu v súvislosti s nemožnosťou uloženia trestu odňatia slobody na doživotie obžalovanému I. X. sa nestotožňujem a to z nasledovných dôvodov. Obžalovaný I. X. sa dopustil tej najzávažnejšej a pre jednotlivca i spoločnosť najnebezpečnejšej trestnej činnosti, obzvlášť závažného zločinu štvornásobnej vraždy, pričom len zhodou okolností, ktoré však aj podľa názoru prvostupňového súdu obžalovaný I. X. nijako neovplyvnil, došlo k smrti dvoch mladých ľudí a ťažkému zraneniu N. K.. Obžalovaný I. X. vykonal síce na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutkov kladených mu za vinu v obžalobe. Samotné vyhlásenie obžalovaného o nepopretí viny najmä s poukazom na výpoveď obžalovaného I. X. z prípravného konania, na list adresovaný rodinám poškodených, kedy si na priebeh spáchania skutku absolútne nepamätal, čo pripisoval požitému alkoholu, s poukazom na jeho povahové a charakterové vlastnosti, vypočítavosť v súvislosti s ukladaním trestu hodnotím jednoznačne ako účelové, v snahe vyhnúť sa doživotnému trestu odňatia slobody. Obžalovaný I. X. od samého začiatku trestného konania koná vypočítavo a účelovo, čo potvrdzujú aj závery znaleckého posudku znalca z odboru psychológie č. 26/2019, kde C.. M. I. C.. konštatuje, že nepamätanie si priebehu kritickej udalosti v tom čase obvineným I. X. sa javí byť účelové, s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za vlastné konanie. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného absentuje akákoľvek miera sebareflexie, čo zapadá do rámca úsilia obžalovaného čo najpresvedčivejšie manifestovať, že trpí určitou psychickou poruchou, ktorá mu znemožňuje vôľovú reguláciu vlastného správania.

Odhliadnuc od vyhlásenia obžalovaného, jeho protiprávne konanie, ktorého následky si rodičia, súrodenci, ďalšia rodina a priatelia, ako aj celá obec S. H. ponesú celý život je preukázané množstvom svedeckých výpovedí priamych svedkov besnenia obžalovaného prítomných v čase strelby na hasičskej zábave konanej v obci R. zo dňa 21.06.2020 na 22.06.2020. Rovnako je trestná činnosť obžalovaného preukázaná množstvom vecných dôkazov, zaistených ako vecné stopy na mieste činu, streliva nájdeného v telách nebohých, biologických stôp zaistených na telách a ošatení tak poškodených, ako aj obžalovaného, preukazujúcich jednoznačne skutočnosť, že vrahom týchto mladých, nevinných v podstate ešte detí, ktorí mali celý život pred sebou bol práve obžalovaný I. X.. Nedá sa mi nepristaviť pri samotnom mieste kde k tejto neuveriteľnej a pre nás všetkých nepochopiteľnej tragédii došlo. Išlo totiž o miestnu hasičskú zábavu, konanú pravidelne, ktorá bola miestom kde sa prevažne mladí ľudia chodia zabaviť, zrelaxovať a miestom, kde by sa títo zabávajúci ľudia mali uvoľniť a cítiť bezpečne. Odo dňa 22.06.2019 sa vďaka konaniu obžalovaného I. X. minimálne v územnom obvode W. M. a okolia tento relax a zábava zmenila na strach, obavu, kedy rodičia mladých ľudí, ktorí sa chcú zabávať majú strach pustiť svoje deti na podobné podujatia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil tej najzávažnejšej a pre jednotlivca i spoločnosť z pohľadu nezvratiteľnosti najnebezpečnejšej trestnej činnosti, obzvlášť závažného zločinu štvornásobnej vraždy, kedy z doposiaľ stále neznámeho dôvodu nelegálne držanou zbraňou pripravil o život dvoch mladých, nevinných chlapcov, synov N. a I., ktorých už rodičia nikdy nebudú môcť objasniť, porozprávať sa s nimi, zašpásovať, ťažko zranil ďalšieho mladého, športovo založeného mladíka N. K., ktorý prišiel o obličku, čo mu znemožňuje naplno viesť riadny spoločenský život, znemožňuje mu venovať sa tomu, čo miloval najviac a to šport. V poradí štvrtý poškodený I. S. mal to šťastie, že pred šialeným útokom obžalovaného, ktorý bezprostredne pred útokom na jeho osobu strieľal na tri osoby a u ktorého znalci zistili dlhodobú zmiešanú poruchu osobnosti s prevahou paranoidných a schizoidných rysov, ktorá však nemala forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, stihol uniknúť a ukryť sa na bezpečnom mieste. Aj keď poškodený I. S. nebol fyzicky zranený, následky so stretu s obžalovaným psychického charakteru má však poškodený dodnes a ponesie si ich celý život. Dodnes navštevuje odbornú pomoc. Som toho názoru, že akýkoľvek spor medzi obžalovaným I. X. a niektorým z poškodených, pravdepodobne výlučne s poškodeným N. K., nakoľko z vyšetrovania vyplynulo, že zvyšných poškodených obžalovaný ani nepoznal, nemôže vyústiť do tak chladného a emočne plochého konania obžalovaného, ktorý absolútne bezcitným spôsobom doslova popravil poškodených. Naozaj v súvislosti s ukladaním trestu odňatia slobody chcem poukázať na spôsob, akým sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku, jeho surovosť, absolútnu emočnú plochosť, chlad v konaní obžalovaného, ktorý bez akéhokoľvek dôvodu vystrelil na poškodeného N. K., ktorému sa následne hrdinsky snažil pomôcť jeho kamarát N. K. spôsobom a reakciou, ktorú by v danej vypätej situácii nezvládol možno ani dospelý, životom ostrieľaný človek, ktorá však N. K. stála jeho mladý život, pričom v tele nebohého bolo nájdených až päť strelných poranení, čo preukazuje brutalitu konania obžalovaného. Ďalšou absolútne nevinnou a nezmyselnou obeťou útoku obžalovaného bol I. J., mladý

človek, ktorého snáď miloval každý kto ho poznal, ktorý nikdy nikomu neublížil, vždy nezištne každému pomohol a tak sa zachoval aj v čase nečakaného a nepochopiteľného útoku obžalovaného, ktorý už v tom čase bezhlavo strieľal po tam stojacich mladých ľuďoch, kedy I. J. v snahe chrániť J. K. pred možným zranením túto odstrčil od miesta streľby, pričom v tom momente ho obžalovaný výstrelom zo zbrane ČZ Model 83, kal. 7,65 mm zasiahol do oblasti hlavy, na čo sa poškodený predklonil a obžalovaný mu ešte uštedril tzv. ranu istoty do oblasti chrbta. Poukazujem na brutalitu v konaní obžalovaného najmä vo vzťahu ku skutočnosti, že obžalovaný X. ani nepoznal poškodených I. J. a N. K., no napriek tomu na nich vystrelil opakovane a pripravil ich o život, čo ešte viac zvyrazňuje charakter a osobu obžalovaného, ktorého osobnosť je bližšie popísaná v znaleckom posudku z odboru psychológie. Na margo všetkého uvedeného poukazujem na absolútny chlad, hyenizmus v emóciách obžalovaného, ktorý neprejavil žiadne emócie a už vonkoncom nie ľútosť nad svojim konaním, čo správne vyhodnotil aj prvostupňový súd. Listy, ktoré napísal obžalovaný pozostalým, ako aj vyhlásenie obžalovaného o nepopretí jeho viny hodnotím jednoznačne ako účelové v snahe zadovážiť si čo najpriaznivejší trest pre svoju osobu. Aj jeho vyjadrenie smerom k poškodeným na hlavnom pojednávaní dňa 05.06.2020, že listy, ktoré písal boli myslené úprimne boli povedané z úst obžalovaného absolútne neúprimne, bez emócií s cynickým pokojom, pričom poškodeným, pozostalým sa ani len nepozrel do očí. Všetky tieto povahové črty sú mu však blízke, čo je zrejme zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie č. 77/2019, kde sa konštatuje, že osobnosť obžalovaného má sklon k pocitom krivdy, precitlivosť voči prehliadaniu, je podozrievavá, dezinterpretuje neutrálne veci na nepriateľské voči jeho osobe, má nadmerný zmysel pre tzv. osobné práva s možným vzťahovacím, konšpiračným vysvetľovaním udalostí okolo seba, asociálne konanie je skôr aktom odvety, nie za účelom obohacovania. V tejto súvislosti poukazujem na svedeckú výpoveď osoby obžalovanému snáď najbližšej, jeho matky, kde aj znalec C. I. uviedol, že práve matky majú tendenciu svoje deti, napriek tomu, že vykonajú niečo zlé, vykresliť v tom najlepšom svetle. Matka obžalovaného, J. X. spontánne uviedla, že jej syn, obvinený I. X. bol zákerný a pomstychtivý. Terorizoval mladších súrodencov. Pokiaľ s ním ľudia súhlasili, obdivovali ho tak ich mal rád, akonáhle ho kritizovali, protirečili mu, tak ich nenávidel. Je veľmi arogantný a direktívny. Svedkyňa veľmi trápilo, ako sa obvinený správa k ľuďom, je necitlivý až vzťahovacia, výbušný a dokonca až zákerný. Tieto povahové vlastnosti obžalovaného ešte viac posilňujú jeho spoločenskú nebezpečnosť v spojení so zmiešanou poruchou osobnosti, ktorú znalci diagnostikovali u obvineného a ktorú aj podľa ich názoru nie je možné liečiť. Pobyt obvineného I. X. na slobode je vzhľadom na duševný stav obvineného z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, tak ako to konštatuje I. R. I.. Na margo prípadnej liečby obžalovaného v súvislosti so závislosťou na alkohole uvádzam, že obžalovaný už v minulosti rezolútne odmietal riešiť svoje psychické problémy, kedy mu rodina chcela pomôcť a vyhľadať odbornú pomoc, na čo však obžalovaný reagoval tak, že on žiadnu pomoc nepotrebuje a psychiatra nech vyhľadá otec, čo potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi práve otec obžalovaného B. X.. Z uvedeného je zrejme, že obžalovaný I. X. absolútne nemá záujem liečiť sa, pričom vynútená abstinencia v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody nepredstavuje dostatočnú záruku nápravy obžalovaného a nijako neznižuje jeho nebezpečnosť pre svoje okolie v prípade návratu z výkonu trestu odňatia slobody. Zo záverov znaleckého posudku znaleckého ústavu z odboru zdravotníctva a farmácie č. 77/2019 je zrejme, že obvinený I. X. trpí syndrómom závislosti od alkoholu, pričom aj v čase spáchania skutku si privodil simplexnú ebrietu mierneho až stredne ťažkého stupňa. Ak si však ebrietu privodí človek sám, má s ňou bohaté skúsenosti, nie je zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností forenzne významné. Znalci u obvineného diagnostikovali zmiešanú poruchu osobnosti s prevahou paranoidných a schizoidných rysov. Jedná sa o dlhodobú poruchu, ktorá nemá forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Schizoidné črty sa prejavujú obľubou samotárskych aktivít, nedostatkom dôverných priateľov, necitlivosťou voči spoločenským normám.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie č. 26/2019 vyplýva, že osobnosť obvineného I. X. je abnormne štruktúrovaná s prevahou paranoidných a schizoidných rysov. Prejavuje sa egocentrickosťou, emocionálnou nestabilitou so sklonom k odbrzdeným, emóciami určeným neadekvátnym prejavom, ktorých výskyt je viac pravdepodobný v stavoch zmeneného vedomia, napr. v stave alkoholického ebriety. Pokiaľ ide o možný motív konania obvineného, znalec konštatuje snahu obvineného demonštrovať svoju moc. Možnosť resocializácie obvineného I. X. vzhľadom na spáchanie vyšetrovaných trestných činov je vzhľadom na významne vysoké zastúpenie ukazovateľov nepriaznivej sociálnej prognózy, najmä z okruhu osobnostných faktorov nepriaznivá. Všetky uvedené okolnosti spolu s pre resocializačnú prognózu obžalovaného nepriaznivými závermi znaleckého posudku z odboru psychológie jednoznačne odôvodňujú ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie v prípade

obžalovaného I. X.. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, aj s poukazom nebezpečnosť osoby obžalovaného pre spoločnosť a svoje okolie, čo jasne a kruto demonštroval aj na hasičskej zábave v R. v ranných hodinách dňa 22.06.2019, jeho postoj k predmetnej trestnej veci, kedy účelovo svoje protiprávne konanie ospravedlňuje výpadkami pamäte v dôsledku požitého alkoholu, napriek tomu, že znalkyňa u neho zisťuje iba ebrietu ľahkého, až stredne ťažkého stupňa, s poukazom na jeho charakterové vlastnosti, ktoré popísali aj rodičia ako najbližší obžalovaného, kedy sa vyjadrili o jeho pomstychtivosti až zákernosti, v prípade, že niekto ide proti osobe obžalovaného alebo s ním nesúhlasí, vzhľadom k záverom znaleckých posudkov z psychológie a psychiatrie, s poukazom na zmiešanú poruchu osobnosti zistenú u obžalovaného I. X. je minimálny predpoklad na jeho nápravu aj vzhľadom na jeho osobnostné nastavenie, poveseť čudáka, z ktorého mali miestni strach, samotársky spôsob života, ktorý si zvolil sám aby sa mohol oddávať nekontrolovateľnému požívaniu alkoholu, pod vplyvom ktorého predstavuje hrozbu a časovanú bombu pre ďalšie iné osoby s ktorými sa obžalovaný dostane do konfliktu, čo mu nie je cudzie, vzhľadom na nenapraviteľný následok, ktorý obvinený I. X. svojím bezohľadným až cynickým konaním spôsobil je potrebné obžalovanému I. X. z dôvodov uvedených v § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona ukladať úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 145 odsek 2 Trestného zákona a § 36 písmeno n), § 37 písmeno h) a § 38 odsek 2 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Ak človek s daným osobnostným nastavením ako obžalovaný I. X. si dokázal zadovážiť nelegálnu zbraň, ktorou chladnokrvne strieľal po skupine zabávajúcej sa mladých ľudí, kde dvaja jeho besneniu podľahli, je v prípade neuloženia trestu odňatia slobody na doživotie obžalovanému v spojení s jeho diagnostikovanou zmiešanou poruchou osobnosti, jeho vypočítavou, pomstychtivou a zákernou povahou, nadužívaním alkoholu v ohrození každý jeden z nás, naše deti. Posledným dôkazom toho je nedávna tragédia na základnej škole vo D.. Osobnosť a mimoriadnu spoločenskú nebezpečnosť osoby obžalovaného I. X. jasne vystihuje aj list z č.1. 1150 trestného spisu, zaistený počas domovej prehliadky u obvineného.

Z uvedeného podľa môjho názoru vyplýva, že uložením akéhokoľvek trestu odňatia slobody okrem trestu odňatia slobody na doživotie u obžalovaného nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie. Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu za tak závažnú a absolútne chladnú, emočne plochú trestnú činnosť nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Vzhľadom ku všetkým uvedeným okolnostiam, vzhľadom na neodstrániteľný následok, ktorý obvinený I. X. svojím chladným, bezohľadným konaním spôsobil som toho názoru, že na naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona po uznaní jeho viny v zmysle obžaloby je nevyhnutné pre ochranu spoločnosti pred osobou obžalovaného uložiť mu z dôvodov uvedených v § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 145 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno n), § 37 písmeno h) a § 38 odsek 2 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, tak ako to navrhol intervenujúci prokurátor na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2020. V zmysle odporúčania znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou v súlade s ustanovením § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a ostatne podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložiť trest prepadnutia vecí, taxatívne uvedených pod bodom 5/ dôkazných návrhov uvedených v obžalobe prokurátora. Vo vzťahu k jednotlivým poškodeným je potrebné rozhodnúť tak, ako o tom rozhodol prvostupňový súd.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému I. X. uloží z dôvodov uvedených v § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 odsek 2 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno n), § 37 písmeno h) a § 38 odsek 2 Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. V zmysle odporúčania znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie navrhujem, aby krajský súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou v súlade s ustanovením § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, taxatívne

uvedených pod bodom 5/ dôkazných návrhov uvedených v obžalobe prokurátora. Vo vzťahu k poškodeným navrhujem odvolaciemu súdu, aby rozhodol tak, ako o tom rozhodol prvostupňový súd.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil jednak prostredníctvom obhajcu a jednak aj sám a súčasne sa písomne vyjadril prostredníctvom obhajcu k odôvodneniu odvolania prokurátora.

Prostredníctvom obhajcu doslovne uviedol nasledovné:

I.

Súd vo svojom rozhodovaní o výške trestu sa nestotožnil s návrhom krajského prokurátora na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie vzhľadom na čiastočne priaznivú prognózu možnosti resocializácie obžalovaného ako to vyplynulo zo znaleckého dokazovania. Pri výmere trestu sa preto riadil ustanoveniami § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zák., t.j. rozhodoval o uložení trestu odňatia slobody v rozmedzí 15 až 25 rokov s aplikáciou asperačnej zásady. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Tr. zák. bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody na hornej hranici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 25 rokov, ktorý aj vzhľadom k súčasnému uloženiu ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou považuje v prípade obžalovaného za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti. Jedným z rozhodujúcich dôkazov, ktoré bral súd do úvahy pri určení výšky udeleného trestu boli znalecké posudky znalcov z oblasti psychológie a psychiatrie, a to znalecký posudok č. 26/2019 a č. 77/2019 vypracované Ústavom pre znaleckú činnosť V Psychológii a v Psychiatrii spol. s r.o. znalcami C. M. I., C. a I. Z. R. I. a znalecký posudok č. 37/2020 vypracovaný znalcom M. I. S. Y., C. Až na závery ohľadom prognózy možnosti resocializácie obžalovaného sa v princípe posudky stotožnili v tom smere, že obžalovaný z titulu stavu svojich mentálnych procesov ako vnímanie a pamäť je schopný správne vnímať a reprodukovať udalosti, ktorých účastníkom bol resp. ktoré prežil alebo o ktorých sa dozvedel sprostredkovane. Podľa názorov znalcov obžalovaný je schopný vierohodne vypovedať aj vo vzťahu k vyšetrovanej veci a nepamätanie si priebehu kritickéj udalosti sa znalcom javilo byť účelové s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za vlastné konanie v kritickom čase skutkov, ktoré sú predmetom vyšetrovania. Znalci ďalej uvádzajú, že obžalovaný hneď v úvode svojej výpovede zdôrazňuje svoju opitosť, že si nič nepamätá, čo zapadá do rámca úsilia obžalovaného čo najpresvedčivejšie manifestovať, že trpí určitou psychickou poruchou znemožňujúcou vôľovú reguláciu vlastného správania obžalovaného, v dôsledku čoho sa dopúšťa konania, ktorého závažnosť si uvedomuje až ex post. Znalecké posudky teda vypovedajú o tom, že u žalovaného nebola zistená žiadna duševná choroba v zmysle psychózy avšak zistená bola zmiešaná porucha osobnosti s akcentom na paranoidu nepsychotickej kvality v koidencii so schizoidnými rysmi bezdomovca bez blízkych citovo sýtených vzťahov. Z hľadiska psychiatrie sa znalkyňa obmedzila iba na konštatovanie, že obžalovaný konal v stredne ťažkej ebriete, do ktorej sa priviedol sám a preto nie je zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností forenzne významné. Na rozdiel od záverov znaleckého posudku č. 77/2019 C. M. I., C. sa však v posudku č. 37/2020 M. I. S. Y., C. na str. 43 uvádza, že vo vzťahu k motivácií bez ohľadu na deklarovanie amnézie na čas skutku obžalovaným nie je jasný motív vo vzťahu k poškodeným osobám. Čo je však dôležité, znalec uvádza, že nemá k dispozícii informáciu z hospitalizácii v nemocnici ÚVV a ÚVTOS Trenčín, ktoré mu neboli dodané napriek žiadosti. Podľa znalca takto pretrváva podozrenie na patologickú motiváciu v čase skutku s ohľadom i na diskkrétne narušenia v kvalite myslenia s masívnou paranoidnou zložkou. V súvislosti s takouto úvahou znalca je potrebné uviesť, že obžalovaný počas väzby bol 4-krát hospitalizovaný na psychiatrii a 2-krát sa pokúsil o samovraždu, ktoré skutočnosti sú vzhľadom na ich závažnosť nepochybne uvedené v jeho zdravotnej karte vedenej ústavom. I z laického hľadiska je zrejmé, že pre objektívne psychologické vyšetrenie a hodnotenie obžalovaného by mali mať znalci k dispozícii aj závery psychiatrických vyšetrení obžalovaného vykonaných počas jeho väzby, ktorá trvala cca 1 rok. Najmä závery z vyšetrení motivovaných titulom pokusu o samovraždu. Nie je zanedbateľná ani skutočnosť, že pri druhom pokuse o samovraždu obžalovaný zanechal i list na rozlúčku, ktorého analýza z psychologického hľadiska by bola vhodným doplnkom celkového znaleckého hodnotenia duševného stavu obžalovaného. Nakoľko znalci takéto podklady k dispozícii pri tvorbe znaleckých posudkov nemali k dispozícii a vzhľadom na skutočnosť ako už bolo uvedené, že súd vychádzal pri rozhodovaní o výške trestu i zo znaleckých posudkov, je možné vysloviť určitú pochybnosť o objektivite znaleckých posudkov, ktoré na tieto nové skutočnosti nemohli reagovať, ako aj pochybnosť o tom, či súd prijal

svoje rozhodnutie na základe dostatočne vykonaných dôkazov. Stále prichádza do úvahy podozrenie, ktoré načrtnol znalec M. I. S. Y., C. vo svojom znaleckom posudku na str. 43, že sa môže jednať o patologickú motiváciu, teda, že naozaj konanie obžalovaného, za ktoré je trestne stíhaný mohlo byť uskutočnené v čase, kedy jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti mohli byť forenzne znížené. V takom prípade by však bolo spochybnené aj označenie inkriminovaného konania obžalovaného zo strany obžaloby ako chladné a emočne ploché konanie, s poukazom na absolútny chlad a hygienizmus v emóciách obžalovaného, ktorý údajne žiadne emócie neprejavil a už vonkoncom nie ľútosť nad svojim konaním.

V súvislosti so spochybnením úprimnosti oľutovania skutku a chladný postoj obžalovaného ku skutku je potrebné poukázať na zápisnicu z výsluchu obžalovaného ešte v pozícii obvineného zo dňa 23.6.2019. V závere str. 12 uvedenej zápisnice sa uvádza, že počas odpovede na otázku „ako sa teraz pozeráte na celú vec čo sa stalo ako si to vysvetľujete“ vyšetrovateľ uviedol do poznámky, že počas odpovede sa obvinený rozplakal a nevládal pokračovať vo výpovedi asi jednu minútu. Aj uvedená skutočnosť je v rozpore s označením obžalovaného ako bezcitnej a emocionálne chladnej osoby.

II.

Dominantným momentom v tejto trestnej veci je i chýbajúci motív. V priebehu prípravného konania ani v priebehu hlavného pojednávania nebola zodpovedaná otázka motívu, ktorá skutočnosť je veľmi dôležitá pre hodnotenie obžalovaného z psychologického i psychiatrického hľadiska a v konečnom dôsledku i pre výmeru trestu. Znalec C. M. I., C. sa síce snažil načrtnúť možný motív vyplývajúci z údajne zlého vzťahu medzi obžalovaným a poškodeným N. K., avšak táto hypotéza motívu bola dostatočne spochybnená vyjadrením obžalovaného a samotným poškodeným N. K., ktorý takýto motív vylúčil výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Po ukončení prípravného konania ani po ukončení súdneho konania na súde prvej inštancie teda motív nie je stále známy. Je nepochybné, že motívom konania obžalovaného nebol žiaden benefit v peňažnej alebo inej hmotnej forme ani nešlo o konanie, ktorým by odstránil osoby vytvárajúce konkurenciu v osobnom alebo podnikateľskom živote páchatel'a, ktoré motívy sú typické pre úkladne vraždy z kriminálneho podsvetia. Je dôvodné pochybovať i o motíve, ktorý by bol výsledkom osobnostného nastavenia obžalovaného vo forme pomstyctivosti a zákernosti v spojení s nadmerným užívaním alkoholu, nakoľko alkohol v nadmernej miere užíva už niekoľko rokov a agresivita takéhoto charakteru nebola u neho v minulosti registrovaná a znalci sa vyjadrili v tomto smere tak, že agresivita nie je črtou obžalovaného. Skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil nemohol priniesť nič pozitívne ako z objektívneho, tak aj zo subjektívneho hľadiska, iba trestné stíhanie s konečným dôsledkom odsúdenia a obmedzenie slobody obžalovaného na dlhý čas. Ak niet takýchto motívov je namiesto otázky, prečo obžalovaný vykonal skutok, pri ktorom od začiatku bolo úplne zrejmé, že páchatel' bude identifikovaný vzhľadom na miesto skutku a bude na ňom vykonaný primeraný trest. Odpoveďou na uvedenú otázku môže byť hypoteticky i duševný stav obžalovaného, v ktorom sa nachádzal v čase spáchania skutku a ktorý duševný stav nemohol byť dostatočne znalecky preskúmaný bez doplňujúcich údajov o psychickom stave obžalovaného z priebehu výkonu väzby v nadväznosti na jeho dvojnásobný pokus o samovraždu a jeho štvornásobné umiestnenie na oddelení psychiatrie vo Väzenskej nemocnici v Trenčíne. Javí sa ako nezlučiteľné aby obžalovaný bez vážneho porušenia psychického stavu, bez akéhokoľvek motívu pripravil o život a postrelil na diskotéke pred svedkami iné osoby, z ktorých tá poškodená osoba, ktorá prežila bola dokonca jeho priateľ a ďalšie tri poškodené osoby vôbec nepoznal. O hypotéze v tom smere, že v danej chvíli mohlo dôjsť k zníženiu ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného vo forenznej miere nielen vplyvom alkoholu ale duševnej poruchy ako načrtnol znalec M. I. S. Y., C. svedčia aj niektoré skutočnosti. Takýmito skutočnosťami sú napríklad, že obžalovaný mal v držbe pištoľ od roku 2005, teda 14 rokov a nikdy predtým ju nepoužil ani sa ňou nikomu nevyhrážal, že až do roku 2018, kedy sa prvý krát dopustil porušenia zákona formou drobného výtržníctva, viedol riadny život, aj keď sčasti čudácky s preferenciou naturálneho bio života v symbióze s prírodou, riadne si zarábala na živobytie pracovnými pomermi na Slovensku i vo Veľkej Británii, s výborným prospechom absolvoval základné vzdelanie, s dobrým prospechom ukončil strednú chemickú školu a pravidelne navštevoval bohoslužby a zúčastňoval sa náboženských púti na H.. V konečnom dôsledku aj kladné hodnotenie Obce S., v ktorej obžalovaný žil, ako aj kladné hodnotenie riaditeľom ÚVTOS a NOO Trenčín počas výkonu väzby svedčí o tom, že za normálnych okolností je správanie obžalovaného v primeranej miere.

III.

Na základe vyššie uvedeného hodnotenia obžalovaného v spojitosti s psychologickým hodnotením obžalovaného, že sa jedná o abnormne štrukturovanú osobnosť, z ktorej dominujú príznaky schizoidnej a paranoidnej poruchy v zmysle čudáctva, svojrázneho životného štýlu, zvýšenej podozrievavosti s očakávaním nepriateľského správania okolia voči nemu a v spojení s ebriou stredného stupňa, bolo potrebné sa zo strany znalcov zaoberať bližšie otázkou afektu. F. C.. M. I., C.. na str. 36 posudku č. 77/2019 uvádza, že obžalovaný začal strieľať v stave vystupňovaného afektu, avšak takto konštatovaním duševným rozpoložením sa ďalej nezaoberal. Rovnako zo strany znalkyne I.. Z. R. I. otázka vystupňovaného afektu zostala bez povšimnutia a sústredila sa iba na otázku, do akej miery alkohol ovplyvňoval konanie obžalovaného, a to napriek tomu, že poškodený N. K. vo svojej výpovedi zo dňa 22.6.2019 uviedol, že obžalovaného vnímal ako nepríčetného ale nevedel povedať prečo bol nepríčetný. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na odbornú literatúru, konkrétne Forenznu psychológiu od Antona Heretika, ktorá v časti 8.2.1 - abnormné reakcie uvádza, že „tieto abnormné reakcie sú odpoveďou na veľmi silné a osobne zvlášť významné podnety, ktoré sú charakterizované rôznym stupňom zlyhania regulačných mechanizmov psychiky a neadaptívnym správaním. Väčšia z nich sa vyznačuje náhlym vznikom, krátkym trvaním, prítomnosťou porúch vedomia a často i psychomotorickým nepokojom a čiastočnou alebo úplnou amnéziou na čin. Abnormné reakcie teda nie sú len poruchou správania, ale aj celej osobnosti (vedomia, pozornosti, emotivity, pudov a podobne). Z forezného hľadiska sú najvýznamnejšie abnormné emočné reakcie napr. patický afekt a vystupňovaný (nezvládnutý) afekt.“ Súčasne sa v uvedenej literatúre uvádza: „V čase súčasných klasifikačných systémov by malo platiť, že všetci znalci najmä psychiatri by mali mať na zreteli, že prechod medzi afektom prostým apatickým (často neostrý, obťažne preukazateľný) a jeho detekcia je jednou z najťažších úloh foreznej psychiatrie.“ Vzhľadom na uvedený odborný názor bolo podľa všetkého potrebné v znaleckom posudku znalkyne I.. Z. R. I. venovať väčšiu pozornosť skutočnosti, v akom afekte konal obžalovaný, či vystupňovaný afekt zistený znalcom C.. I., PhD. neprerástol do patického afektu, teda či obžalovaný v čase spáchania skutku, za ktorý je trestne stíhaný nebol v stave, kedy boli forezne znížené jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, ako to už načrtoľ v závere svojho posudku znalec M.. I.. S. Y., C.. Nie je vylúčené, že pod vplyvom doplnenia informácií pre znalcov vyplývajúcich zo zdravotnej karty obžalovaného vedenej ústavom ohľadom jeho opakovanej hospitalizácie na psychiatrickom oddelení a ohľadom dvoch pokusov o samovraždu, by došli znalci k modifikovanému záveru. Taktiež nie je vylúčené, že ak by sa znalci detailnejšie zaoberali otázkou možného prechodu vystupňovaného afektu do patického afektu, rovnako by mohli dôjsť k modifikovaným záverom ohľadom miery zníženia ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného, resp. že táto miera mohla byť forezne znížená. V takom prípade by sa však v podstatnej miere zmenili dôkazy, na základe ktorých súd prijal rozhodnutie o výške trestu odňatia slobody a výsledkom rozhodovacieho procesu v tomto smere by mohla byť úvaha o udelení trestu v čiastočne nižšej výmere.

Preto vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný cestou ustanoveného obhajcu navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu po aktualizácii znaleckých posudkov znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný aj sám svoje odvolanie doplnil tým, že pri nešťastí v inkriminovanom čase jeho zavinením prišli o život dvaja ľudia - I. J. a N. K. a postrelený bol N. K.. Táto katastrofa ho nesmierne mrzí a s najhlbším poľutovaním sa každý deň márne snaží nájsť príčinu, pre ktorú k tomu došlo. Má z toho veľké psychické problémy, depresie a často kvôli tomu navštevuje psychológov v ústavoch v V. a U.. Vyčítanie sa nezbaví do konca svojho života pre okolnosť, ktorá je doposiaľ neznáma a v ktorej tkvie základ jeho konania a je prvotným pôvodcom všetkého, čo viedlo k obrovskej tragédii. Podľa jeho názoru však náznak a svetlo do celého prípadu môže vniesť znalecký posudok M.. S. Y., ktorý tvrdí, že keď nie je jasný motív vo vzťahu k poškodeným osobám, pretrvávajú podozrenie na patologickú motiváciu v čase spáchania skutku i s ohľadom na diskkrétne narušenie myslenia s masívnou paranoidnou zložkou. To podporuje aj hľadisko logického uvažovania, keď je ťažké pochopiť, aby človek, ktorý podľa dlhodobu známych a priateľov nebol agresívny, ale veselý, začne bezhlavo strieľať do svojho kamaráta. Ďalšou

zvláštnosťou je fakt, že napriek dlhoročnému držaniu strelnej zbrane, pri vystavení mnohých situácií, túto dovedy nepoužil. Obžalovaný ďalej poukázal na kladné posudky ohľadom jeho osoby z obce S. ako aj z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín a napokon aj z výpovedí svedkov, ktorí nevy povedali v tom duchu, že by na nich pôsobil ako kriminálny živel. Práve naopak, podľa nich sa choval normálne, smial sa a bavil sa. Pritom nemá žiaden vzťah k zbraniam, žiadne väzby na zločinecké skupiny a ani žiaden prospech z toho, čo sa stalo. Prvý postrelený bol jeho kamarát. Je preto nutné odhaliť reálnu príčinu jeho kritického jednania v rámci jeho podrobnejšieho psychiatrického skúmania. Preto pre zachovanie spravodlivosti je potrebné zistiť skutočný motív celej tragédie.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu sa k odôvodneniu odvolania prokurátora vyjadril doslovne takto:

I.

Na pojednávaní v predmetnej trestnej veci dňa 12.6.2020 vyhlásil Okresný súd Trenčín rozsudok, v ktorom ma obžalovaného uznal za vinného v bode 1 a v bode 2 obžaloby, za čo mi uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mi súd uložil trest prepadnutia vecí, ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ochranný dohľad v trvaní troch rokov a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia ochranného dohľadu.

V rámci adhézneho konania ma súd zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému N. K. a spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. škodu určenú v rozsudku a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody N. K., D. K. a I. J. odkázal na civilný proces. Proti uvedenému rozsudku sa ihneď po jeho vyhlásení krajský prokurátor odvolal, ktoré odvolanie odôvodnil písomne dňa 3.7.2020 doručené na súd 8.7.2020 a môjmu obhajcovi bolo doručené dňa 13.7.2020.

II.

Cieľom odvolania krajského prokurátora proti napadnutému rozsudku je návrh na uloženie úhrnného trestu odňatia slobody na doživotie spolu s ďalšími uloženými povinnosťami zhodne s rozhodnutím prvostupňového súdu. Svoj návrh v odôvodnení odvolania krajský prokurátor odôvodňuje poukazom na okolnosti, za akých došlo ku skutku, ktorý sa mi obžalovanému kladie za vinu. Uvedenými okolnosťami sú podľa krajského prokurátora závery znaleckých posudkov 26/2019 a 77/2019, z ktorých vyplýva, že moja osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná s prevahou paranoidných a schizoidných rysov prejavujúca sa egocentrickosťou, emocionálnou nestabilitou so sklonom k odbrzdeným emóciám, určeným neadekvátnym prejavom, ktorých výskyt je viac pravdepodobný v stavoch zmeneného vedomia, napríklad v stave alkoholického ebriety. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný v čase spáchania skutku som si privodil simplexnú ebrietu mierneho až stredne ťažkého stupňa sám a preto nie je zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností forenzne významné.

Môj postoj obžalovaného k spáchanému skutku v priebehu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní hodnotí jednoznačne ako účelový v tom smere, že som neprejavil žiadne emócie a už vonkoncom nie ľútosť nad svojim konaním, nakoľko podľa názoru krajského prokurátora bol môj postoj v tomto smere iba snahou zadovážiť si čo najpriaznivejší trest. Rovnako vyhodnotil aj moje vyjadrenie k poškodeným na hlavnom pojednávaní dňa 5.6.2020 tak, že pri mojom ústnom ospravedlnení som sa ani len nepozrel do očí poškodených.

Záverom krajský prokurátor poukázal na závery znaleckého posudku z odboru psychológie č. 26/2019, ktorý k mojej náprave obžalovaného uvádza, že možnosť resocializácie obžalovaného I. X. je vzhľadom na významné vysoké zastúpenie ukazovateľov nepriaznivej sociálnej prognózy, najmä z okruhu osobnostných faktorov, nepriaznivá. Zo všetkých krajským prokurátorom uvedených skutočností vyplýva, že uložením akéhokoľvek trestu odňatia slobody okrem trestu odňatia slobody na doživotie u obžalovaného nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie a pre ochranu spoločnosti je potrebné uložiť mi z dôvodov uvedených v § 47 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr zák. úhrnný trest odňatia slobody na doživotie v zmysle § 145 ods. 2 Tr. zák. za použitia ustanovenia §

41 ods. 2 Tr. zák., § 145 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n), § 37 písm. h) a § 38 ods. 2 Tr. zák. so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

III.

Obžalovaný k vyššie uvedenej argumentácii krajského prokurátora uvádzam:

Ako som už spomínal aj vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, často sa mi aj v minulosti stávalo, že po požití väčšieho množstva alkoholu som mával tzv. okno, t.j. vôbec som si nepamätal priebeh môjho konania pod vplyvom alkoholu. O pravdivosti takéhoto môjho tvrdenia svedčí aj výpoveď svedka M. H., ktorý bol mojim priateľom. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutočne sa stávalo, že som si nepamätal svoje konanie v čase, keď som bol pod vplyvom alkoholu. Rovnako tomu bolo tak aj v nasledujúci deň po skutku, ktorého priebeh som si nepamätal, iba som si bol vedomý, že sa stalo niečo zlé a z toho dôvodu som pociťoval potrebu byť sám. Potrebu samoty som riešil ako v iných prípadoch tak, že som odišiel do prírody.

Čo sa týka úprimnosti oľutovania svojho skutku v priebehu prípravného konania, počas ktorého som sa podrobne dozvedel od vyšetrovateľov aj zo samotného uznesenia o mojom trestom stíhaní, na základe vlastného rozhodnutia som napísal poškodeným listy s ospravedlnením, kde som okrem samotného ospravedlnenia uviedol aj to, čo bola naozaj pravda, že som skutok spáchal bez uvedomenia si svojho konania, pričom som sa domnieval, že sa jedná o nepríčetnosť. Z toho dôvodu som aj do samotnej listiny uviedol, že sa ospravedlňujem za to, čo som spáchal v nepríčetnosti. To, že som použil tento výraz nebolo účelové s cieľom znížiť svoju zodpovednosť za skutok, jednoducho som sa domnieval, že takýto výraz zodpovedá môjmu psychickému stavu v čase spáchania skutku. Nemôžem súhlasiť ani s hodnotením úprimnosti mojej ľútosti a ospravedlnenia sa poškodeným na hlavnom pojednávaní, ktoré prokuratúra vyhodnotila ako neúprimné z dôvodu, že z mojich úst to vyznelo bez emócií s cynickým pokojom, pričom pozostalým som sa ani len nepozrel do očí. Obžalovaný k tejto argumentácii prokurátora uvádzam, že nikto nemôže vedieť, čo sa v mojom vnútri odohráva a pri vyslovení svojho ospravedlnenia som sa poškodeným na hlavnom pojednávaní do očí pozeral, aj s vedomým si vážnosti a hrôzy mnou spáchaného skutku. Čo sa týka argumentácie prokurátora vo veci možnosti mojej resocializácie, k tejto uvádzam, že prokurátor argumentuje iba posudkami č. 26/2019 a č. 77/2019, avšak vôbec neberie do úvahy znalecký posudok č. 37/2020 M. I. S. Y., C., ktorý v záveroch svojho posudku vyslovil ohľadom možnosti mojej resocializácie odlišný názor než vyplýva z posudku 77/2019. Na str. 43 posudku č. 37/2020 sa uvádza, že resocializácia obžalovaných a odsúdených sa posudzuje zohľadnením faktorov, ktoré sa týkajú samotného obvineného, charakteristík skutku, pre ktorý je stíhaný, trestom, ktorý je uložený, správaním počas výkonu trestu a zmenami, ktoré je potrebné u páchatel'a posúdiť po čase výkonu trestu. Znalec ďalej v tejto časti uvádza, že nie je postačujúce posúdiť iba statické faktory, ktoré reprezentujú stav zistení v čase vyšetrenia ale je potrebné zohľadniť i predpoklady týkajúce sa zmien u páchatel'a v súvislosti so zmenami navodenými trestom, ako aj procesmi starnutia. Vo vzťahu k očakávaným zmenám považuje znalec za potrebné poukázať na zmeny, ktoré sa pravdepodobne dejú v procese dozrievania a starnutia a uvádza jednotlivé fázy kriminálneho vývoja. Súčasne poukazuje na absenciu môjho obžalovaného typického kriminálneho správania ako vyšetreného. Konštatuje, že vyšetrený nevykazuje znaky disocálnych prejavov od detstva, je primerane prispôsobený v rámci raného vývoja. Ďalej znalec uvádza, že v danom prípade nejde teda o osobnosť predchádzajúcu typický kriminálnym vývojom a teda i v kritériách pre posudzovanie resocializačnej prognózy je potrebné zohľadniť tento fakt. Konštatuje, že nie je zjavná kontinuita kriminálneho správania vo vzťahu k násilnej trestnej činnosti, čo je samotné možné považovať za príspevok k pozitívnejšej bilancii resocializačných faktorov.

K samotnej možnosti mojej resocializácie obžalovaný chcem poukázať na okolnosti znaleckého posudku č. 77/2019, na základe ktorých znalec hodnotil možnosti mojej resocializácie. Podľa znalca tento dospel k nepriaznivej prognóze mojej resocializácie odvolávajúc sa na prognostické kritéria vypracované profesorom S., ktoré kritéria určujú, že prítomnosť viac ako 30% faktorov znamená významný nález a pri prekročení hranice 60% faktorov možno hovoriť o veľmi zlej prognóze. Na str. 34 však znalec uvádza, že kvantitatívne zastúpenie faktorov predurčujúcich pravdepodobnosť sociálneho zlyhania je 47%. Podľa môjho názoru obžalovaného záver znalca o tom, že vzhľadom na významné vysoké zastúpenie ukazovateľov je možnosť mojej resocializácie nepriaznivá, sa javí v rozpore s metódou profesora S., na ktorú sa znalec odvoláva. K uvedenej metóde k posúdeniu

možnosti mojej resocializácie sa vyjadril znalec M. I. S. Y., C. v posudku č. 37/2020 v závere ktorého uviedol, že nie je možné použiť mechanistický a štatistický prístup sumarizácie pozitívnych a negatívnych faktorov ako bolo postupované v znaleckom posudku č. 77/2019, nakoľko ich vplyv na celkovú resocializáciu je interindividuálne premenlivý a nie je možné stanoviť mieru podielu vplyvu u konkrétnej osoby. V úplnom závere svojho posudku uviedol, že výsledkom je konštatovanie resocializačnej prognózy, kde je možná úspešná resocializácia i pri kratšej trestnej sadzbe ako je výnimočný trest.

Na hlavnom pojednávaní pri výsluchu znalcov bol vzniknutý rozpor ohľadom možnosti mojej resocializácie obžalovaného odstránený v prospech verzie znalca M. I. S. Y., C. tým, že znalec C. M. I., C. súhlasil so záverom znalca M. I. S. Y., C. o mierne pozitívnej možnosti resocializácie obžalovaného. Uvedenú skutočnosť skonštatoval i sudca prvoinštančného súdu v odôvodnení na str. 12 rozsudku.

IV.

Podľa § 47 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že a) uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do 25 rokov.

Z obsahu uvedeného ustanovenia trestného zákona je zrejmé, že na to, aby bol uložený trest odňatia slobody na doživotie musia byť obligatórne a kumulatívne splnené obidve podmienky uvedené pod písm. a) a b). V danom prípade je nesporné, že obaja znalci RNDr. I. S. Y., C. aj C. M. I., C. sa zhodli na tom, že možnosť mojej resocializácie je mierne pozitívna. Uvedeným konštatovaním znalcov nedošlo k naplneniu podmienky na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, ktorá podmienka je *expresis verbis* obsiahnutá v ustanovení § 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný cestou ustanoveného obhajcu navrhujem, aby odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora proti rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. 8Tk//2020 zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného a odvolania obžalovaného, ktoré podali oprávnené osoby a včas a ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 17. júla 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 17. septembra 2020, nezistiac dôvody pre zamietnutie oboch odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že z podnetu podaného odvolania prokurátora bolo potrebné napadnutý rozsudok v jeho výrokoch o uloženom treste odňatia slobody, určenom spôsobom jeho výkonu a i o uloženom ochrannom opatrení - ochrannom dohľade a obmedzení zrušiť, pretože je chybný pre neúplnosť jeho skutkových zistení vo vzťahu k napadnutému výroku o treste a určenom spôsobom jeho výkonu i v nadväznosti na tieto výroky aj vo výrokoch o uloženom ochrannom dohľade a obmedzení i preto, že súd prvého stupňa sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku na ktorých objasnenie veci je nevyhnutné niektoré dôkazy zopakovať a súčasne dokazovanie i doplniť / § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Tr. poriadku /.

Krajský súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu vecí oboch žalovaných skutkov, okresný súd, po splnení všetkých zákonných procesných podmienok uznesením na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní jeho viny podľa § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku (nepopretie viny), ktoré okresný súd v posudzovanom prípade analogicky považoval za vyhlásenie uznania viny, pričom žalovaný skutok pod bodom 1 bol okresným súdom právne posúdený ako trestný čin zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona a žalovaný skutok pod bodom 2 bol okresným súdom právne posúdený ako pokračovací obzvlášť závažný trestný čin zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona z časti ako dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a preto krajský súd v dôsledku takéhoto procesného stavu nemohol preskúmať

v odvolacom konaní napadnutý rozsudok okresného súdu v tejto časti, t. j. pokiaľ ide o vinu ako aj právne posúdenie oboch žalovaných skutkov. Krajský súd pritom nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade iba pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Krajský súd považuje za nevyhnutné ďalej uviesť, že náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 odsek 1 Tr. poriadku), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak k tomu, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom a jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a potrestanie ich páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 odsek 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 11 veta prvá Tr. poriadku súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl.

Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Výrok súdu v meritórnem rozhodnutí o vine (výrok o oslobodení má tiež tento charakter), a s ním súvisiace výroky, teda výrok o trestnoprávných sankciách i výrok adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody sa môžu zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú akúkoľvek pochybnosť o ich správnosti. Platí to tým skôr, keď sú závery dokazovania o podstatných skutočnostiach pre meritórne rozhodnutie nejasné.

Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Tr. poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek rozumovú pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Podľa § 14 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 145 odsek 1 Tr. zákona kto iného úmyselne usmrť, potrestá sa odňatím slobody na pätnásť až dvadsať rokov.

Podľa § 145 odsek 2 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zákona.

Podľa § 47 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že

a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a

b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

Podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku (motív), príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy (resocializáciu).

Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok alebo jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať (§ 2 odsek 12 Tr. poriadok). „Vnútorne presvedčenie“ sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúcich skutočností („okolností prípadu jednotlivo i v súhrne“) a teda neznamená ľubovôľu, najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch.

K správny a úplný skutkový zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale i správny spôsobom a tieto potom tak jednotlivo ako aj v ich súhrne správne zhodnotí.

Odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a dospel k záveru, že prvostupňový súd sa dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému po tom, čo prijal za splnenia zákonných podmienok jeho vyhlásenie o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zo spáchania oboch žalovaných skutkov tak, ako je popísaný aj v skutkovej časti napadnutého rozsudku, ktorý prvostupňový súd právne posúdil ako oba predmetné trestné činy v dvojčinnom súbehu, pričom skutkový stav vo vzťahu k vyhlásenému výroku o treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a v nadväznosti i vo výrokoch o uloženom ochrannom dohľade a tiež uloženom jednom obmedzení, nebol vykonaným dokazovaním preukázaný takým spôsobom, ako to ustálil prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Pokiaľ išlo o identifikáciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, okresný súd správne dospel k záveru, že obžalovanému bolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, vzhľadom na jeho vyhlásenie o nepopretí spáchania oboch žalovaných skutkov /§ 257 odsek 1 písm. c) Tr. zákona/, ktoré okresný súd považoval analogicky za uznanie viny /§ 257 odsek 1 písm. b) Tr. zákona/ a ktorým bola prijatím a posúdením jeho vyhlásenia právoplatne preukázaná vina zo spáchania oboch žalovaných skutkov, s ich právnym posúdením tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, čím významne obžalovaný napomohol predovšetkým žalobcovi - prokurátorovi ako nositeľovi dôkazného bremena a toto prispelo aj k hospodárnosti celého trestného konania i k stabilite a právnej istote vo vzťahu k výroku o vine a právnym posúdením oboch žalovaných skutkov. Tento správny procesný postup okresného súdu zodpovedá už ustálenej súdnej praxe i judikatúre. Obžalovanému však správne nebolo možné priznať ďalšiu poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, aj napriek konkrétnym skutočnostiam v tejto súvislosti uvádzanými obžalovaným v rámci jeho odvolacích námietok, čo okresný súd správne odôvodnil, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach na toto odôvodnenie len odkazuje. Správne u obžalovaného okresný súd identifikoval na druhej strane aj jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov). Pokiaľ napokon okresný súd dospel k záveru (s čím sa však krajský súd nestotožnil na podklade doterajších výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní tak, ako to ďalej vyplýva z odôvodnenia tohto uznesenia) o uložení trestu odňatia slobody tak ako je uvedené v napadnutom rozsudku, postupoval ďalej správne, keď u obžalovaného aplikoval i ustanovenie § 38 odsek 2 Tr. zákona a tiež aj ustanovenie o úhrnnom treste podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona a správne tiež obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu - do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, keď iné, miernejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona nemá oporu v zistených skutočnostiach, ktoré by svedčili v prospech obžalovaného a v nadväznosti na to aj výrok o uloženom ochrannom dohľade obžalovanému zákonu neodporuje a súčasne aj uložené jedno predmetné primerané obmedzenie podľa §§ 77 odsek 2, 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona. Pokiaľ ide o uložený trest prepadnutia veci obžalovanému, špecifikovaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku aj tento je konformný na podklade vykonaných dôkazov na hlavnom

pojednávani so zakonom podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona. Napokon ani uložené ochranné opatrenie - ochranné ústavné protialkoholické liečenie obžalovanému nie je v rozpore s výsledkami relevantného dokazovania podľa 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona. Aj výroky adhézneho konania, teda výroky o škode podľa § 287 odsek 1, 288 odsek 1, odsek 2 Tr. poriadku zjavne neodporujú zákonu, čo však nebolo predmetom prieskumnej povinnosti krajského súdu, vzhľadom k tomu, že tieto výroky neboli napadnuté odvolaním procesnými stranami.

Vo vzťahu k napadnutým výrokom o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu však krajský súd uvádza ďalej nasledovné:

V posudzovanom prípade po uznaní viny obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a jeho právnom posúdení v napadnutom rozsudku, so zreteľom na ďalšie preukazujúce sa relevantné skutočnosti, obžalovanému reálne hrozí podľa § 145 odsek 2 a 47 odsek 1 Tr. zákona uloženie trestu odňatia slobody na doživotie. Z logického výkladu týchto ustanovení „a maiori ad minus“ (inak povedané od prísnejšieho trestu k miernejšiemu trestu) vyplýva, že podľa odseku 2 § 145 Tr. zákona prioritne súd v posudzovanom prípade má skúmať, či u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, ak sú kumulatívne splnené obe podmienky uvedené pod písm. a) i b) citovaného ustanovenia a len pre prípad ich nesplnenia, súd uloží trest odňatia slobody v základnej zákonnej sadzbe od dvadsať rokov do dvadsaťpäť rokov, výnimočne z existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa trest odňatia slobody i miernejší za použitia § 39 Tr. zákona (mimoriadne zníženie trestu). Z uvedeného teda vyplýva, o to viac, že podmienka podľa písm. a) citovaného zákonného ustanovenia bola v posudzovanom prípade bez akýchkoľvek rozumových pochybností naplnená, bolo povinnosťou prvostupňového okresného súdu, i s prihliadnutím na ďalšiu existujúcu zásadu trestného konania uvedenú v § 2 odsek 11 Tr. poriadku zabezpečiť a vykonať všetky relevantné dôkazy, na podklade ktorých by bolo možné bez akýchkoľvek rozumových pochybností o uložení trestu odňatia slobody. Je zrejmé, že pre náležité posúdenie naplnenia či nenaplnenia oboch zákonných podmienok v ustanovení § 47 odsek 1 Tr. zákona je nevyhnutné i nepochybné a zrozumiteľné odborné vyjadrenie či vyjadrenie znalca z odboru psychológie. V posudzovanom prípade okrem znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, ktoré aj krajský súd považuje v posudzovanom prípade za nemenej dôležitý dôkaz nie len vo vzťahu k otázke pričetnosti, či jej zníženie podľa § 23 Tr. zákona, sú aj závery zistení týmto znaleckým skúmaním vo vzťahu k osobe obžalovaného z psychiatrického hľadiska, ktoré úzko súvisia so znaleckým psychologickým skúmaním obžalovaného. Krajský súd nemá výhrady vo vzťahu k vykonanému znaleckému skúmaniu obžalovaného ohľadom jeho duševného stavu nie len z hľadiska procesného postupu orgánmi činnými v trestnom konaní vo fáze prípravného konania a okresným súdom na hlavnom pojednávaní, ale i z hľadiska obsahovej stránky, keďže tieto závery sú nepochybné a sú i zrozumiteľné. Prvostupňový okresný súd tiež nepostupoval procesne nesprávne pri vykonávaní oboch znaleckých posudkov z odboru psychológie na hlavnom pojednávaní. V podstate správne aj interpretoval závery oboch znalcov, resp. ich vyjadrenia, ale nesprávnym však už je jeho záver (i obžalovaného v rámci odvolacích námietok a jeho vyjadrenia k odôvodneniu odvolania prokurátora) o tom, že obaja znalci dospeli k zhodnému záveru ohľadom istej pozitívnej resocializácie (nápravy) obžalovaného smerom do budúcnosti. Podľa názoru krajského súdu sú ale ich závery stále v istej konkurencii, keď znalec M. I. S. Y., C. až na hlavnom pojednávaní vyslovil záver, že až po úspešnom absolvovaní ústavnej protialkoholického liečby a splnení toho, že obžalovaný bude ďalej abstinovať možno hovoriť o miernej pozitívnej možnosti jeho resocializácie bez bližšieho a presvedčivého vysvetlenia. V podstate už zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplynulo, že pobyt obžalovaného pre spoločnosť, vzhľadom na jeho nepriaznivý duševný stav, za predpokladu úspešnej predmetnej liečby a následne ďalšej abstinencie, teda nekonsumovaním alkoholu sa nebezpečnosť obžalovaného na slobode pre spoločnosť môže znížiť. Zo záverov tohto znaleckého posudku však vyplýva a nie je možné to opomenúť, že zohľadnením diagnostikovanej poruchy osobnosti u obžalovaného môže byť jeho osoba nebezpečnou pre spoločnosť. V nadväznosti na uvedené je potrebné zdôrazniť, že nádej pozitívnej nápravy obžalovaného v podstate tkvie na splnení dvoch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: a to úspešnosť protialkoholického liečenia obžalovaného a i jeho ďalšia abstinencia od požívania alkoholu. Z vykonaného dokazovania však nevyplynuli žiadne prijateľné a dôvodne očakávané dostatočné záruky pre to, že tomu tak v budúcnosti skutočne aj bude. Krajský súd ďalej uvádza, že žiaden znalec a vylučuje to aj zákonná úprava, nemôže nahrádzať svojou činnosťou súd, ktorý je jediným oprávneným rozhodovať o určení druhu a výmery trestu, t. j. aj o uložení najprísnejšieho trestu odňatia slobody - odňatia slobody na doživotie. Posudzovanie splnení zákonných podmienok je otázkou právnou, pričom aj posudzovanie naplnenia či nenaplnenia podmienok

v ustanovení § 47 odsek 1 písm. b) Tr. zákona je plne v kompetencii súdu, ktorý musí okrem záverov príslušného znalca brať do úvahy i ďalšie podstatné skutočnosti ohľadom osoby obžalovaného, jeho psychický stav, ktorý vplyva na jeho konanie, jeho sklony k páchaniu protiprávnej činnosti (kriminogénne faktory), atď. Nemožno pritom opomenúť tiež (pohnútku) motív konania páchatela, ktorý sa musí vždy prioritne skúmať. V posudzovanom prípade po vykonanom rozsiahlom dokazovaní však vyplýva, že motív konania obžalovaného nebol bližšie identifikovaný, pričom ani sám obžalovaný tak, ako to vyplynulo aj z odôvodnenia jeho odvolania, ktoré odôvodnil sám, doposiaľ nevie vysvetliť skutočné príčiny, ktoré ho viedli k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti s tak tragickými a nenapraviteľnými následkami na živote a zdraví viacerých osôb, navyše ako i sám na to poukázal osôb, ktoré vnímal ako kamarátov priateľov či známych. Za tohto stavu je preto logické sa domnievať, že jeho konanie bolo skutočne vysoko a s najväčšou pravdepodobnosťou skutočne patologicky motivované, v rámci znaleckého dokazovania podrobne konštatovanými a odborne diagnostikovanými psychickými problémami obžalovaného, tiež v štruktúre jeho osobnosti a osobnostných čŕt a prejavov a to aj v spojení s požívaním návykovej látky. S prihliadnutím na odvolacie námietky prokurátora, s ktorými sa krajský súd plne stotožňuje, ktoré spočívajú v poukaze na mimoriadne nebezpečné konanie obžalovaného, s ohľadom na nenapraviteľné následky takéhoto jeho konania, čo napokon prvostupňový okresný súd správne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku, so zreteľom na uvedené dôvody krajského súdu, sú však na druhej strane závery okresného súdu predčasné k tomu, aby bolo možné bez relevantných pochybností rozhodnúť o uložení trestu odňatia slobody obžalovaného. V kontexte doposiaľ zistených všetkých skutočností, rozhodných pre uloženie trestu odňatia slobody je hranica tohto trestu stále posunutá u obžalovaného smerom k uloženiu trestu odňatia slobody na doživotie, pretože závery o možnej pozitívnej nápravy obžalovaného tak, ako to konštatoval okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, nemajú plnú oporu v doposiaľ vykonanom dokazovaní. Je teda nevyhnutné, aby bolo dokazovanie ohľadom nápravy obžalovaného do budúcnosti doplnené o nový znalecký posudok, pokiaľ možno pribratím znaleckého ústavu so špecifickým zameraním na odbor psychológie a v prípade nedosiahnuteľnosti takéhoto ústavu - znaleckej organizácie je dôvodné pribrať do konania ďalšieho znalca z tohto odboru, ktorému je potrebné zadať úlohy, predovšetkým so zameraním na relevantnú odpoveď na túto otázku, s prihliadnutím aj na nové skutočnosti - správanie sa obžalovaného vo výkone väzby, kde sa okrem iného opakovane pokúšal o spáchanie samovraždy za situácie, kedy musí nedobrovoľne abstinovať od alkoholu. Novým znaleckým posudkom je potrebné zistiť, či existujú spoľahlivé záruky úspešnosti protialkoholického liečby obžalovaného a jeho ďalšia abstinencia od požívania alkoholických nápojov či iných návykových látok a to aj v rámci opätovného výsluchu zástupcu znaleckej organizácie, ktorá bola pribratá do konania a ktorá podávala znalecký posudok z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, čím nastáva priestor k doplneniu dokazovania pre zodpovedanie otázok vyplývajúcich aj z obsahu podaného odvolania obžalovaného.

So zreteľom na uvedené bude teda úlohou prvostupňového súdu pribrať do konania znaleckú organizáciu, resp. ústav so špecifickým zameraním na odbor psychológie a v zmysle už uvedeného tejto zadať úlohy na zodpovedanie relevantných otázok, nevyhnutných pri posudzovaní naplnenia zákonnej podmienky podľa § 47 odsek 1 písm. b) Tr. zákona a v tomto smere aj opätovne pre zodpovedanie otvorených otázok v zmysle vyššie uvedených dôvodov a opätovne vypočuť zástupcu znaleckej organizácie, ktorá bola do konania pribratá za účelom podania znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie. Až po takomto doplnenom dokazovaní bude možné potom spôsobom v zmysle § 2 odsek 12 Tr. poriadku rozhodnúť v súlade so stavom veci o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému a spôsobe jeho výkonu, a to s prihliadnutím na základné zásady ukladania trestu podľa § 34 Tr. zákona i ukladania trestu odňatia slobody na doživotie podľa § 47 odsek 1 Tr. zákona.

Podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj v prípade, ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 odsek 1 Tr. poriadok súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, t. j. zrušil rozsudok v napadnutej časti výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a tiež aj v súvisiacich výrokoch o uloženom ochrannom opatrení - ochrannom dohľade a uložení jedného obmedzenia, so zreteľom na skutočnosť, že pre prípad, že prvostupňový okresný súd dospeje k záveru o nevyhnutnosti uloženia trestu odňatia slobody na doživotie, nebude možné obžalovanému s poukazom na ustanovenie § 76 odsek 4 Tr. zákona uložiť súčasne aj ochranný dohľad a s ním súvisiace prípadné obmedzenia a povinnosti podľa §§ 77 odsek 2, 51 odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona a v tejto časti odvolací krajský súd vrátil vec prvostupňovému okresnému súdu na prejednanie v potrebnom, vyššie uvedenom rozsahu a následne rozhodnutie s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku týmto zostávajú nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.